

DE ZWARTE KOFFER

(Der schwarze koffer)

Komedie in vier bedrijven

door

WERNER SCHUSTER

vertaling

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZWARTE KOFFER - DER SCHWARZE KOFFER** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WERNER SCHUSTER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 1997 © Werner Schuster

Copyright: 1997 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FRANS THEO van WOENSEL - 30 jaar oud, pas getrouwd, van beroep politiemann. Ofschoon hij bepaald geen nerveus type is, dreigt de loop van de gebeurtenissen hem wel te veel te worden. Hij heeft veel respect voor zijn chef.

BEA van WOENSEL - zijn jonge vrouw, mooi, een aardig iemand. Als haar jaloezie eenmaal losbarst, pakt ze haar man tamelijk hard aan.

KOERT KILLING - commissaris, de bulderende chef van Frans Theo. Begin 50, groot, sterk, neigt bij de oplossing van problemen tot een directe, driftige aanpak. Desondanks raakt hij op den duur toch ook wel min of meer in verwarring.

FLORA NAVRATIL - tante van Bea. Oudere dame, statige verschijning, met een zacht maar doortastend karakter. Met haar aankomst begint de storm in huize Van Woensel.

RUDI VROLIJK - vriend van Frans Theo, ongeveer dezelfde leeftijd, sportief. Hij beschikt over veel charme die hij op een wat ongewone manier ten toon spreidt.

JUFFROUW NACHTEGAAL - buurvrouw van de familie van Woensel. Midden 40, nieuwsgierig en opdringerig. Ze is er vast van overtuigd dat elke man slecht is.

MENEER GROENLING - keurige oudere heer, buurman van de familie van Woensel.

Een ROVER - duister type met hoed en jas, sluw.

Een KRUIER.

DECOR:

Voor alle vier de bedrijven in hoofdzaken hetzelfde. Niet al te modern ingerichte flat. Een tafel in het midden waaraan ook gegeten wordt, een aantal stoelen, een zitbank, lage tafeltje(s), eventueel opgesteld als zithoek. Een grote kast tegen de achterwand. Daarnaast een deur die naar buiten leidt (Ze moet naar binnen open draaien - zie 3e bedrijf!) In de rechterzijwand een deur, die naar de overige kamers leidt. Aan de andere kant een raam. Op een klein kastje (evt. een glazen vitrinekastje of een boekenplank) staat een mooi ingelijste trouwfoto van het echtpaar van Woensel. Op een telefoontafeltje staat een telefoon; ernaast een telefoonboek en een notitieblokje.

REKWISIETEN (o.a.):

Een kanarie in een kooi, een bos bloemen, een aktentas, een 'berg' bagage (koffers, tassen, etc), een werkende deurbel, een golf-uitrusting, papiergeld (veel), twee gelijke zwarte koffers, een pistool.

EERSTE BEDRIJF

Het loopt tegen twaalfen. Bea, met schort en alle verdere kenmerken van een 'echte huisvrouw' is vlijtig bezig de tafel te dekken voor het middageten. Juffrouw Nachtegaal kijkt geamuseerd toe.

BEA (*terwijl ze liefdevol het tafellaken gladstrijkt en de servetten vouwt*):

Zo, en nu nog het servet voor mijn Frans Theo. Zal ik de soeplepel twee of drie vingers breed naast het bord leggen? Wat staat beter? Wat vindt u ervan, juffrouw Nachtegaal?

NACHTEGAAL: Als u kiest voor drie vingers breed, dan zit hij straks te mopperen dat hij de lepel niet kan vinden.

BEA: Dan kies ik liever voor twee vingers breed...

NACHTEGAAL: Dan moppert hij evengoed... Hij is een man en dat zegt alles!

BEA (*zucht*): Ik neem twee-en-een-half.... (*terwijl ze breedte afmeet en de lepel precies neerlegt*) en bovendien moppert mijn Frans Theo niet. (*zucht weer*) Ach, mijn liefste Frans Theo...

NACHTEGAAL: Zeg eens, mevrouw van Woensel, hoe lang bent u eigenlijk al getrouwd?

BEA (*stralend*): Veertien dagen.

NACHTEGAAL: En hebt u al resultaat?

BEA: Resultaat?

NACHTEGAAL: Beslist u al wat er gebeuren gaat of kan uw man zijn eigen wil nog steeds doordrukken?

BEA (*min of meer energiek*): Ik houd van Frans Theo, waarom zou ik mijn zin doordrijven, zijn wens is voor mij een bevel!

NACHTEGAAL: Ach, lieve help! Wat is de jeugd van tegenwoordig toch simpel! Er komt nog eens een tijd dat u zijn bevelen verwenst, gelooft u mij maar!

BEA: Wat bent u toch een mopperpot... Zo, ik hoop dat hij het zo allemaal prettig vindt. (*ze heeft hartvormig gevouwen servetten naast de borden gelegd. Zuchtend*) Het is zo'n zalig gevoel om op je liefste te wachten, als hij dan moe en stoffig van zijn zware werk komt...

NACHTEGAAL: Zo zwaar is het werk van een politiemannou ook weer niet, eigenlijk gebeurt er nooit wat. (*wijst naar de servetten*) Wat hebt u daarmee gedaan?

BEA: Als een hartje gevouwen...

NACHTEGAAL: Hartje?

BEA: Ja, uit liefde.

NACHTEGAAL: Hij zal het niet eens merken.

BEA: Dat kan best kloppen. Liefde maakt blind.

NACHTEGAAL (*schudt haar hoofd*): Ik ben bang, dat u niet meer te redden bent. U bent totaal ondergeschikt aan uw man...

BEA (*lachend*): Ja zeker, en door dik en dun aan hem overgeleverd! Kan ik anders nog wat voor u doen, juffrouw Nachtegaal?

NACHTEGAAL (*gaat richting deur*): Ik heb u gewaarschuwd, jonge mevrouw, ik heb gewaarschuwd! Als u uw man niet direct onder de duim houdt, zal hij u voor de rest van uw leven de tweede viool laten spelen, en voor zo'n concert zou ik hartgrondig bedanken!

BEA (*duwt haar ongeduldig richting deur*): 't Is goed, hoor, 't is wel goed.

NACHTEGAAL (*bij de deur*): Neem me niet kwalijk, mevrouw van Woensel, en de groeten aan uw gebiedster, tot ziens! (*af*) BEA (*doet de deur dicht*): Tot ziens. Zo'n mens maakt me dol met haar adviezen. Wij houden gewoon van elkaar, mijn Frans Theo en ik... (*ze bekijkt de tafel, schikt hier en daar wat, kijkt dan weer controlerend naar haar "werk"*) Zo, ik geloof dat nu alles klaar is. (*plotseling, geschrokken*) De kaarsen... (*ze pakt een mooie kandelaar uit de kast; terwijl ze de kaarsen aansteekt*) Uitgerekend kaarslicht maakt de maaltijd zo... vertrouwelijk... (*kijkt op haar horloge*) Waar blijft Frans Theo toch, hij wilde om half twaalf thuis zijn, en nu is het al twee minuten over half. Als er maar niks met hem gebeurd is!... Ik ga nog gauw even naar de rollade kijken... (*af*)

FRANS THEO (*doet voorzichtig de deur open, kijkt met een stralende lach naar binnen*): Joehoe, schatje! Hallo, kijk eens wie daar is! (*hij is binnengekomen*) Nou, waar is mijn tortelduifje dan... anders staat ze altijd hier op me te wachten... als er maar niks gebeurd is... (*roept*) Bea, liefste Bea... hallo...

BEA (*stormt naar binnen en valt hem om zijn hals*): Ben je daar eindelijk, lieve Frans Theo... waarom heb je je vrouwtje zo lang laten wachten... ik maakte me zo'n zorgen over je...!

FRANS THEO: Het verkeerslicht stond op rood... ik moest wachten...

BEA (*kust hem opnieuw*): Die stoute, stoute verkeerslichtjes...

FRANS THEO (*geheimzinnig*): Daarom heb ik ook iets moois voor je meegebracht, raad eens wat het is...

BEA (*ongeduldig*): Zeg het me alsjeblieft, ik ben zo opgewonden!

FRANS THEO (*terwijl hij zijn tas open doet*): Je raadt het toch niet... (*hij haalt uit zijn tas een bos bloemen te voorschijn, die door het vervoer ietwat beschadigd is, stralend*) Bloemen...

BEA (*verrukt*): Hoe wist je dat ik zo gek ben op bloemen! (*ze drukt hem weer een hartstochtelijke kus op zijn wang*)

FRANS THEO: Voorzichtig, mijn cadeau...! (*hij pakt een vaas uit de kast, stopt de bloemen er in en zet de vaas op tafel, ze gaan beide zitten*)

BEA (*staat op en pakt de vaas met bloemen*): Maar, lieve Frans Theo,

bloemen hebben toch water nodig...

FRANS THEO: Water, waaratje... wat ben je toch knap; daar had ik nou helemaal niet aan gedacht... *(Bea gaat met de vaas naar de keuken. Frans Theo bekijkt de keurig gedekte tafel)* Die Bea toch... wat heeft ze de tafel mooi gedekt. Wat een bof voor een man om met zo'n vrouw getrouwd te zijn!

BEA *(komt binnen met in de ene hand de vaas en in de andere de soepterrine)*: Frans Theo, pak eens gauw de terrine aan!

FRANS THEO: Onmiddellijk. *(pakt met beide handen de terrine vast; die is heet en Frans Theo stoot een pijnlijke kreet uit)* Ohhh...

BEA *(geschrokken)*: Pas op, het is heet!

FRANS THEO *(heeft de soepterrine op tafel gezet)*: Dat heb ik gemerkt...

BEA *(zet de vaas op tafel)*: Heb je je zeer gedaan?

FRANS THEO: Nee hoor, je zei me toch dat het heet was. En ik heb hem direct neergezet. *(ze staan nu allebei voor de als gevolg van borden, bestek, bloemen en kaars nogal rijkelijk gedekte tafel)*

BEA *(zucht)*: Heerlijk...

FRANS THEO *(iets minder zuchtend)*: Ja, heel mooi...

BEA *(smachtend)*: En die bloemen... verrukkelijk...

FRANS THEO *(een beetje ongeduldig wordend)*: Ja, ja, heel aardig...

BEA: Ik kan urenlang al dat moois in me opzuigen!

FRANS THEO *(kucht)*: Zou het niet beter zijn als we wat soep in ons gaan 'opzuigen'?... Anders wordt alles koud... *(kijkend naar zijn vrouw die daar staat weg te dromen)* Eh, Bea, zullen we maar gaan zitten?

BEA: O ja, een goed idee, lieve Frans Theo... *(gaan zitten. Frans Theo wil de servet om zijn hals knopen. Bea stoot een zacht kreetje uit)*

FRANS THEO: Is er iets, Bea?

BEA: Nee, alleen maar het servet...

FRANS THEO: O bedoel je dat, 't viel me gelijk al op...

BEA *(opgelucht)*: Echt?

FRANS THEO: Natuurlijk. Ik zag direct dat we vandaag katoenen servetten hebben, en je hebt helemaal gelijk, want uiteindelijk zijn ze goedkoper dan papieren servetten, hoe efficiënt ben je toch zelfs in deze kleine dingen, Bea! Eet smakelijk!

BEA *(enigszins teleurgesteld)*: Smakelijk eten! *(Frans Theo schept zijn soep op en geeft ook Bea, beide beginnen te eten. Bea nadat ze even gegeten hebben)* Weet jij nog, liefste, van wie we het bestek gekregen hebben?

FRANS THEO *(kijkt op van zijn bord, maar kan vanwege de bloemen en de kaarsen Bea niet zien)*: Wat zeg je, lieveling?

BEA: Het bestek is een erfstuk van tante Trudy...

FRANS THEO *(intussen door etend)*: Ach, wat mooi...

BEA: Wat zei je?

FRANS THEO: Wat ik zei... eh, kunnen we om hemelwil die muur van kaarsen en bloemen niet weg zetten? *(hij zet ze beide energiek aan de kant)*

BEA *(zuchtend)*: Ze zijn zo mooi...

FRANS THEO *(terwijl hij weer gaat zitten)*: Maar jij bent nog mooier, en per slot van rekening ben ik niet getrouwd met een kandelaar, daarom wil ik tijdens het eten zo graag het beeldschone gezicht van mijn vrouw voor me zien, eet smakelijk verder! *(ze eten korte tijd zwijgend)*

BEA: Hoe smaakt de soep die ik voor je gemaakt heb?

FRANS THEO: Prima, meer dan prima, mag ik even het zout van je?

BEA: Zit er te weinig zout in?

FRANS THEO: Nee, liefje, ik wou alleen...

BEA *(moedeloos)*: Dus toch te weinig zout, ach, ik ben zo'n slechte kokkin... *(begint te snikken)*

FRANS THEO *(legt zijn lepel neer)*: Wel nee, de soep is precies goed....

BEA *(snikkend)*: Maar waarom wil je dan zout?

FRANS THEO: Ik wilde alleen maar... *(deurbel gaat)* En nou krijgen we nog bezoek ook, en altijd net als we gezellig zitten te eten! *(hij doet de voordeur open. Juffrouw Nachtegaal en meneer Groenling komen binnen)*

GROENLING *(houdt een kooi met een kanarie voor zich uit)*: Goedemiddag allemaal!

NACHTEGAAL *(venijnig, tegen Frans Theo)*: Kijk, de heer des huizes is er waaratje ook!

FRANS THEO *(lacht iets verlegen)*: Ja, de dienst...

NACHTEGAAL *(snibbig)*: Het zal wat, dienst... En wat komt er van de vrouw terecht?

FRANS THEO *(verward)*: Van welke vrouw?

BEA: 't Is wel in orde, buurvrouw... *(tegen Groenling)* Wat een beeldige vogel hebt u daar, meneer Groenling!

GROENLING: Ik vind het prettig, dat u hem mooi vindt...

FRANS THEO: Ik had al eens gedacht, meneer Groenling, dat u een vogel moest hebben, ik bedoel, omdat het bij u altijd zo kwinkeleert, in uw huis bedoel ik...

NACHTEGAAL *(scherp)*: Liever vogelgesjilp in huis dan het gebrul van een leeuw...

FRANS THEO: Leeuwen? Wie heeft er dan een leeuw in huis, u misschien, juffrouw Nachtegaal?

NACHTEGAAL: God beware me, nee. Maar er zijn vrouwen, van wie de echtgenoot...

BEA: U moet zich niet zoveel zorgen maken om anderen, buurvrouw!

NACHTEGAAL (*mokkend*): Ik bedoel alleen maar..... en een mens mag toch wel wat bedoelen...

GROENLING: Ik wilde jullie eigenlijk het nieuwste kunstje laten horen dat mijn Engelbertje geleerd heeft. Let maar goed op... (*hij begint met getuite lippen het vogeltje te lokken*)

FRANS THEO (*kijkt naar de gedekte tafel*): Ik heb liever dat u dat een andere keer komt doen, wij zitten namelijk net... (*wijst naar de tafel. Bea schouderophalend naar haar man kijkend. Groenling en Nachtegaal zijn ijverig bezig met de vogel*)

GROENLING: Kom op, Engelbertje, praat eens mooi tegen het baasje...

NACHTEGAAL (*lokkend*): Piep, piep, pieppieppiep...

GROENLING (*geprikkelde tegen Nachtegaal*): Hou toch eens op met dat rare gepiep. Engelbertje is toch geen kuiken. (*tegen Frans Theo en Bea*) Weet u, hij kan zelfs 'honger' zeggen.

FRANS THEO (*zuchtend*): Ach toch, hoe bestaat het!

GROENLING: En heel vaak: ik schaam me haast om het te zeggen, schreeuwt hij vanuit de kooi "ome Groenling, kus mij dan"!

FRANS THEO: Misschien wil hij, dat hij u kust, juffrouw Nachtegaal. Nachtegaal en kanariepiet. (*lacht*)

NACHTEGAAL (*pijnlijk getroffen*): Werkelijk héél grappig, ik wens u veel geluk met deze geestige man! (*loopt geërgerd naar de buitendeur*) Maar ik heb u gewaarschuwd, mevrouw van Woensel, goedendag! (*verdwijnt snel en doet de deur tamelijk hard dicht*)

FRANS THEO: Wat mankeert die?

GROENLING (*naar de deur roepend*): Juffrouw Nachtegaal, wacht even! (*tegen Bea en Frans Theo*) Ik kan beter ook maar gaan, Engelbertje zegt toch niks meer, weest u niet boos vanwege de storing. Ik zie nu pas dat u net wilde beginnen met eten, tot ziens dan maar...

BEA: Het ga u goed, meneer Groenling!

FRANS THEO: Tot ziens. En doe uw vogeltje de groeten van me...

GROENLING: Als hij vandaag toch nog iets zegt, wip ik hier nog even aan. (*achteruitlopend af, pratend met zijn kanarie*) Je had best even goeiedag kunnen zeggen, Engelbertje, dat hoort zo... voor straf mag je vanavond geen televisie kijken... (*af*)

FRANS THEO (*zucht*): Ik heb helemaal niets tegen meneer Groenling, maar waarom moet hij nou precies onder het middageten komen! De soep is natuurlijk steenkoud...

BEA (*terwijl ze de soepborden op elkaar zet*): Jammer van die lekkere soep...

FRANS THEO (*terwijl hij weer aan tafel gaat zitten*): Ik weet het niet, ergens heb ik het gevoel dat die vals zingende nachtegaal van hiernaast iets tegen mij heeft.

BEA: Waarom denk je dat?

FRANS THEO: Ze zit jou steeds te waarschuwen...

BEA (*lachend*): Ja, voor jou!

FRANS THEO (*verbaasd*): Wacht eens even! Voor mij! Dat is toch het toppunt! Die nachtegaal zal ik eens een toontje lager laten zingen. Ze heeft zich helemaal niet met onze zaken te bemoeien!!

BEA (*sussend*): Je moet je niet zo opwinden, Frans Theo! Ik ga de rollade ophalen. Vlees is goed voor je zenuwen... (*loopt naar de zijdeur*)

FRANS THEO (*kwaad*): Je mag háár nu wel voor mij waarschuwen. Ik... (*de telefoon gaat. Bea blijft staan. Frans Theo gaat mopperend naar het toestel*) Wat is er nu weer aan de hand, misschien weer een loos alarm. Ik kan alleen maar zeggen 'eet smakelijk'. (*neemt de hoorn op*) Ja? Eet smakelijk, o, goedemiddag! Dag meneer de conciërge, wat verschaft mij de eer? Hallo, hoe? Wat is er? U wilt bij ons op bezoek komen? Dat is erg vriendelijk. Oh, wij hebben bezoek! Nee, er is niemand bij ons! (*tegen Bea*) Hij denkt dat wij bezoek hebben... Wat zegt u? Nu begrijp ik het. Bij u staat bezoek voor ons... Wie dan? Wie? In 's hemelsnaam. (*hij zakt langzaam door zijn knieën, Bea rent met een stoel naar hem toe, zodat hij net niet op de grond terecht komt. Nadrukkelijk*) Tante Flora uit Wenen... (*weer in de telefoon*)

Hallo... Nee, nee, dat was uit blijdschap, eh, zegt u maar tegen die lieve mevrouw dat ze boven kan komen. O... zo... zoveel bagage... Zo lang zal ze toch niet blijven? Wat? Zegt u alstublieft tegen haar, ze moet... (*woedend*) ze moet...

BEA (*met een kreet van ontzetting*): Frans Theo!

FRANS THEO: Ze moet niet, alleen maar niet weglopen, ik kom eraan! (*legt de hoorn neer*)

BEA (*terwijl ze de tafel begint af te ruimen*): Tante Flora uit Wenen. Wat een verrassing...

FRANS THEO: Dat kun je wel zeggen, ja...

BEA: Nou ja, 'onverhoopt komt vaker dan je hoopt.

FRANS THEO: Zeg dat wel; 'onverhoopt', want hoe zou iemand kunnen hopen dat tante Flora hier nu zou opduiken!

BEA: Maar Frans Theo toch, ze is de zuster van mijn moeder!

FRANS THEO: Daarom juist. We kunnen het vlees wel in de diepvries leggen want met het eten wordt het niets meer... (*zuchtend af*)

BEA (*gaat haastig verder met afruimen*): Het ziet er hier niet uit! En die lieve tante Flora houdt toch zoveel van netheid en orde. (*ze brengt het tafelgerei naar de keuken en brengt in hoog tempo de kamer verder in orde*) Ik denk dat het haar in Wenen te eenzaam is geworden, ik vind het lief dat ze bij ons op bezoek komt, die brave ziel...

De voordeur gaat open en daar verschijnt tante Flora in vol ornaat; ze is een statige persoonlijkheid in enigszins verouderde kleding en met een brede hoed; achter haar komt Frans Theo in de deuropening. Hij is haast niet te zien vanwege de stapel koffers, tassen, pakjes, waarmee hij beladen is; bij de bagage bevindt zich ook een middelgrote zwarte koffer. Bea rent tante Flora tegemoet en valt haar om de hals; ze blijven net voor de deur staan zodat Frans Theo niet naar binnen kan met de bagage.

BEA: Oh, lieve tante Flora. ik kan niet zeggen hoe blij ik ben dat u bij ons op bezoek komt!! (*omarmt haar tante*)

FLORA: Nou ja, ik dacht dat ik maar eens moest gaan kijken hoe het met mijn nichtje en haar prille geluk is. (*ze tilt met een wijsvinger Bea's kin omhoog*) Laat me je eens goed bekijken, meisje, hm, je ziet er wel een beetje pips uit. Is je man wel lief voor je? Waar is Frans Theo trouwens?

FRANS THEO (*die de hele tijd geprobeerd heeft, links of rechts voorbij tante Flora te komen met alle bagage. Vanachter de koffers*): Hier ben ik, kunnen jullie me er even doorlaten?

FLORA: Natuurlijk, had maar even gezegd dat je er was... (*loopt met Bea naar het midden van het toneel en kijkt om zich heen*) Zo, dit is dus jullie vogelkooitje, werkelijk snoeperig!

FRANS THEO (*die de bagage in een hoek heeft neergezet*): Ik hoor alweer praten over 'vogel'... (*tegen tante*) Gaat u toch zitten... misschien hier bij het voederbakje, ik bedoel 'de tafel', neem me niet kwalijk...

FLORA: Als jullie het niet erg vinden wil ik me eerst graag een beetje opknappen, de lange treinreis was best vermoeiend!

BEA: Natuurlijk, lieve tante, gaat u alstublieft met me mee!

FLORA: Ik ben toch zo blij dat ik hier ben!

FRANS THEO (*bij zichzelf*): En ik ook...

FLORA: Eindelijk een poosje weg uit Wenen! (*ze tikt Frans Theo op zijn wang; op een plagerige toon*) En, meneer de commissaris, hoe staan de zaken?

FRANS THEO (*verward*): Dank u wel, ik mag niet klagen...

FLORA: Zeg me allebei eens heel eerlijk, hoe lang willen jullie dat ik hier blijf?

FRANS THEO (*vlug*): Tja, we dachten zo... (*schuchter naar Bea kijkend*)

BEA: Frans Theo bedoelt dat dat niet zo direct te zeggen valt... wij... eh...

FLORA: Ik begrijp best wat je wilt zeggen!

FRANS THEO (*opgelucht*): Echt waar, dat is pas aardig, dan zal ik uw

bagage direct weer.... *(hij loopt naar de hoek waar de bagage staat)*

FLORA: Natuurlijk begrijp ik dat, jullie willen juist in het begin van jullie jonge geluk de adviezen van een ervaren vrouw niet missen, dat is toch zo klaar als een klontje, en ik sta graag klaar met raad en daad. We hebben niet voor niets hetzelfde bloed door de aderen lopen en ik zou 't verschrikkelijk vinden als ik zag dat jullie ongelukkig waren.

FRANS THEO: Bloed, zover de ogen kunnen zien! Als dat geen slecht voorteken is!

FLORA: Zoals gezegd, ik help jullie dus met alle genoegen door de eerste moeilijke tijd heen, maar, het spijt me wel, langer dan vijf weken kan ik echt niet hier blijven!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto